

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: ENEA SA w Poznaniu

Έτερος διάδικος: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 107 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι η υποχρέωση αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που έχει παραχθεί με ταυτόχρονη παραγωγή θερμότητας, η οποία θεσπίστηκε με το άρθρο 9α, παράγραφος 8, του νόμου για την ενέργεια, της 10ης Απριλίου 1997, όπως ίσχυε το 2006 κατόπιν τροποποιήσεως με το άρθρο 1, σημείο 13, του νόμου για την τροποποίηση του νόμου για την ενέργεια καθώς και του νόμου για την προστασία του περιβάλλοντος, της 4ης Μαρτίου 2005 (Dz. U. 2005, αριθ. 62, σημείο 552), αποτελεί κρατική ενίσχυση;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 107 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι επιχείρηση παραγωγής ενέργειας ελεγχόμενη από το κράτος μέλος και στην οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση που αξιολογήθηκε ως κρατική ενίσχυση, δύναται να προβάλει παράβαση της εν λόγω διατάξεως σε δίκη ενώπιον εθνικού δικαστηρίου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα, έχει το άρθρο 107 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση την έννοια ότι η ασυμβατότητα με το άρθρο 107 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης της υποχρεώσεως, η οποία θεσπίστηκε με διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, αποκλείει τη δυνατότητα επιβολής χρηματικού προστίμου σε επιχείρηση η οποία δεν συμμορφώθηκε με την υποχρέωση;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Treviso (Ιταλία) στις 6 Ιουλίου 2015 — Ποινική δίκη κατά Giuseppe Astone

(Υπόθεση C-332/15)

(2015/C 320/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Treviso.

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Giuseppe Astone

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιτίθενται οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK, της 28ης Νοεμβρίου 2006 ⁽¹⁾, όπως έχει ερμηνευθεί από την κοινοτική νομολογία που παρατέθηκε στο σκεπτικό, σε εθνικές διατάξεις των κρατών μελών —όπως οι προπαρατεθείσες και ισχύουσες στην Ιταλία (άρθρο 19 του προεδρικού διατάγματος 633/1972)— οι οποίες αποκλείουν, επίσης από ποινική άποψη, τη δυνατότητα ασκήσεως του δικαιώματος εκπτώσεως αν δεν υποβλήθηκαν οι δηλώσεις ΦΠΑ και, ειδικότερα, η δήλωση σχετικά με το μεθεπόμενο έτος εκείνου κατά το οποίο γεννήθηκε το δικαίωμα εκπτώσεως;

2. Αντιτίθενται οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK, της 28ης Νοεμβρίου 2006, όπως έχει ερμηνευθεί από την κοινοτική νομολογία που παρατέθηκε στο σκεπτικό, σε εθνικές διατάξεις των κρατών μελών —όπως οι προπαρατεθείσες και ισχύουσες στην Ιταλία (άρθρα 25 και 39 του προεδρικού διατάγματος 633/1972)— οι οποίες αποκλείουν, επίσης από ποινική άποψη, τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη για την έκπτωση του ΦΠΑ τιμολόγια πληρωμένα από τον υποκείμενο στον φόρο τα οποία ο υποκείμενος στον φόρο δεν καταχώρισε με οποιονδήποτε τρόπο;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 13 Ιουλίου 2015 — Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

(Υπόθεση C-355/15)

(2015/C 320/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co KG in Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημόσιων έργων (¹), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων (²) (στο εξής: οδηγία 89/665), να δοθεί, υπό το πρίσμα των θεμελιωδών εκτιμήσεων που διατυπώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2013, C-100/12 (³), Fastweb, η ερμηνεία ότι προσφέρων, του οποίου η προσφορά απορρίφθηκε νομίμως από την αναθέτουσα αρχή και ο οποίος, ως εκ τούτου, δεν είναι ενδιαφερόμενος προσφέρων κατά την έννοια του άρθρου 2α της οδηγίας 89/665, δεν δύναται να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως περί αναθέσεως (εν προκειμένω, της αποφάσεως για τη σύναψη συμφωνίας-πλαίσιου) και κατά της συνάψεως της συμβάσεως (συμπεριλαμβανομένου του αιτήματος αποζημιώσεως κατ' άρθρο 2, παράγραφος 7, της οδηγίας), ακόμη και όταν μόνο δύο προσφέροντες υπέβαλαν προσφορές και η προσφορά του επιλεγέντος προσφέροντος, στον οποίο ανατέθηκε η σύμβαση, έπρεπε, κατά την άποψη του μη ενδιαφερόμενου προσφέροντος, να έχει επίσης απορριφθεί;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: